

OLGU SUNUMU

Jinekoloji ve Obstetrik

Gebeliğin 2. trimester'inde saptanan fetal megasistis olgusu

Mustafa KARA (*), Ercan YILMAZ (*), A. Hulusi TEKŞEN (**)

SUMMARY

A fetal megasistis case which is detected in second trimester of pregnancy

We aimed a patient whose detected fetal megasistis in antenatal period, to discuss a case report. A patient who is 39 years old and whose pregnancy is detected fetal megasistis in 28. pregnancy weeks did not accept amniosynthesis and her pregnancy is resulted intrauterin exitus in 30. pregnancy weeks. Fetal Megastis is diagnosed that fetal bladder longitudinal diameter >7 mm between 10-14 pregnancy weeks and because of pairing chromosomal abnormalities and structural deformities this event results exitus intrauterin or neonatally.

Key words: Fetal megasistis, ultrasonography, amniosynthesis

Anahtar kelimeler: Fetal megasistis, ultrasonografi, amniotentez

Mesane, mide ile birlikte fetal batın içinde en kolay ve hızlı tanısı konan organdır⁽¹⁾. Gebeliğin 18-20. haftasındaki rutin anomaliler taramasında 15-20 dk.'lık inceleme sırasında, mesane vakaların hemen hepsinde mutlaka görülmelidir. Normal bir fetus düzenli olarak miksiyon yapar; ama mesane asla tam olarak boşalmaz ve daima bir miktar rezidü idrar içerir⁽¹⁾. Gebeliğin 10-14. Haftasındaki fetal mesane çapının >7 mm olması olarak tanımlanan fetal megasistis 1/1500 doğumda görülür⁽²⁾.

Fetal Megasistis'in 2 ana sebebi vardır. Birincisinde mesane dışındaki idrar akımında sorun vardır, bu durum sıkılıkla erkeklerde üretranın yanlış gelişiminin bir sonucu olarak meydana gelir. Anomalilerin spektrumu kompleks üretral atreziden membra-

nöz/prostetik uretra etrafında oluşan üretral vaflelere kadar değişkenlik gösterir. Kadında mesane obstrüksiyonu genellikle ürogenital sistem gelişimindeki daha kompleks defektlerin bir sonucudur ve kloakal yatak anomalileri olarak isimlendirilir. İkinci grup ise obstrüktif olmayan sebeplere bağlı mesane büyümESİdir. Bunlar alta yatan kompleks patolojiler nedeniyle heterojen bir ruptur. Bunlar arasında nöropatik mesane, düz kaslardaki dejenerasyona bağlı olarak ince barsaklarda obstrüksiyon, mikrokolon ve megasistis ile giden megasistik mikrokolon intestinal hiperperistalsis sendromu ve Prune Belly sendromu yer alır^(1,2,3,4).

OLGU SUNUMU

Kliniğimize ilk defa 28. gebelik haftasında başvuran hasta 39 yaşında, gravida 5, parite 3, yaşayan 3, abortus sayısı 1 idi. Fizik muayenesinde ve aile öyküsünde özellik saptanmayan hastanın laboratuvar testleri de normaldi. Obstetrik ultrasonografisinde fetal mesane longitudinal çapı 39.1 mm olup polihidramnios saptandı (Resim 1). Ultrasonografide başka bir özellik izlenmedi. Hastaya amniotentez önerildi, ancak kabul etmedi. 2 hafta sonra yapılan ultrasonografide fetal kalp atışı saptanmadı, fetal mesane longitudinal çapı 48 mm idi ve polihidramnios izlendi (Resim 2). 30. gebelik haftasındaki olgu intra uterin fetal eksitus olarak kabul edildi ve gebelik termine edildi.

Geliş tarihi: 31.12.2008

Kabul tarihi: 04.3.2009

Ağrı Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi*; Göztepe Eğitim Hastanesi**

Resim 1. Fetal megasistis izlenmektedir.

Resim 2. Fetal megasistis ve oligohidramnios.

TARTIŞMA

Fetal Megasistis'te gebeliğin 10-14. haftasındaki fetal mesane longitudinal çapı 7-15 mm arasında olan fetusların % 25'inde kromozomal defektler saptanmaktadır. Bu defektlerden en sık görülenleri trizomi 13 ve trizomi 18'dir. Kromozomal olarak normal olan grupta, sonrasında herhangi bir sekel ya da yan etki gelişmeksızın olguların % 90'ı iyileşmektedir. Tersine mesane çapı >15 mm olan megasistis vakalarında kromozomal anomalili oranı % 10'dur ama; bu gruptaki kromozomal anomalili olmayan olgular hemen daima progresif obstrüktif üropati ile birliktir (5). Bizim olgumuzda 28. hafizada yapılan USG ile saptanan fetal megasistis olgusunun kromozom anomalisi ile birlilikte, ailenin amniosentez yaptırmak istememesi nedeniyle gösterilememiştir.

Megasistis'in tedavisi altta yatan patolojiye bağlı olarak değişmektedir. Megasistis gebeliğin erken döneminde gelişirse sebep üretral atrezidir ve bu vakalar fatal seyreder. Obsruksonun tam ya da parsiyel oluşu tedaviyi etkiler. Obstruksiyonu belirlemeye en iyi yöntem amnios mayı miktarını ölçmektedir. Obstruksiyon arttıkça amnios mayı miktarı azalır. Bizim olgumuzda olduğu gibi polihidramnios vakaları genellikle kromozom anomalileri ile birlilikte gösterir ve fataldir (6). Oligohidramnios vakalarında veziko-amniotik şant yapılarak mesane boşaltılmalıdır. Bu işlem ardi ardına 3-4 defa yapılabilir. Böylece oligohidramnios vakalarında gelişmesi muhtemel olan pulmoner hipoplazinin de önüne geçilmiş olur. Amnios mayı normal olan grupta bekleme tedavisi yapılabilir. Mesane distansiyonunun nöropatik sebeplerini değerlendirmek daha zordur ve bu sebeplerin in utero tedavisinin değeri açık değildir ve bu konuda uzun süreli çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır (1,5,6).

KAYNAKLAR

- 1. Jo McHugo and Martin Whittle.** Enlarged fetal bladders:aetiology, management and outcome. Prenat Diagn 2001;21:958-963.
- 2. Chih-Ping Chen, Chin Yuan Tzen and wayseen Wang.** Prenatal diagnosis of cystic bladder distension secondary to obstructive uropathy. Prenat Diagn 2000;20:260-263.
- 3. Michael G Pinette, Jacquelyn Blackstone, DO, Joseph R Wax, Angelina Cartin.** Enlarged Fetal Bladder: Differential Diagnosis and Outcomes. Journal of Clinical Ultrasound 2003;6:31.
- 4. N.J. Sebire, C. Von Kaisenberg, C. Rubio, R.J.M. Snijders and K.H. Nicolaides.** Fetal Megacystis at 10-14 weeks of gestation. Ultrasound Obstet Gynecol 1996;8:387-390.
- 5. A.W. Liao, N.J. Sebire, L. Geerts, S. Cicero and K.H. Nicolaides.** Megacystis at 10-14 weeks of gestation: chromosomal defects and outcome according to bladder length. Ultrasound Obstet Gynecol 2003;21:338-341.
- 6. Zvi Vaknin, Ron Maymon, Sonia Mendlovic, Oshri Barzel, Arie Herman and Dan Sherman:** Clinical, sonographical and epidemiologic features of second-and early third-trimester spontaneous antepartum uterine rupture:a cohort study. Prenat Diagn 2008;28:478-484.